

Από ξενιτιά σε ξενιτιά

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

π.Διονύσιος Ταμπάκης

Ήταν δεκαεπτά ετών όταν κηρύχτηκε στα μέρη του,

την Ήπειρο, ο πόλεμος με τους Ιταλούς. Δεν φοβήθηκε , μπήκε και αυτός μεσ'την μάχη. Πολέμησε σαν σκυλί και έδιωξε τους εχθρούς από τον τόπο του.

Ύστερα ήρθαν οι Γερμανοί και ίσα που σώθηκε από ένα απόσπασμα που αγέρωχο μπήκε στην Κόνιτσα πυροβολώντας όποιον μικρό ή μεγάλο έβρισκε στον δρόμο τους.

Όμως η ζωή συνεχίζεται. Το ποτάμι κυλάει μπροστά και ποτέ πίσω.

Παντρεύτηκε, χόρεψε τότες λεβέντικα στον Γάμο του έξω από την Εκκλησιά του Άϊ Θανάση, έκανε Οικογένεια και παιδιά, μα οι στερήσεις και η πείνα θέριζαν.

Έτσι ένα πρωί ο κυρ-Βαγγέλης αναγκάσθηκε να αφήσει πίσω την γυναίκα του και τα εννιά παιδιά , αλλά και τους άρρωστους γονιούς του για να ξενιτευθεί εργάτης στην Γερμανία σ'ένα σκοτεινό εργοστάσιο.

Η κλίνη τους σ'ένα δωματάκι σαν κοτέτσι κολυπημένο μέσα στην υγρασία.
[\(περισσότερα...\)](#)